

§ 11.

Det enkelte Laan kan i Forbindelse med foranstaaende Prioriteter højst udgøre 70 pCt. af den af Indenrigsministeren godkendte Anskaffelsessum. Laanegrænsen vil dog kunne forhøjes indtil 80 pCt. af Anskaffelsessummen, saafremt vedkommende Kommune paatager sig fuld Garanti for den Del af Laanet, der faar Pantesikkerhed efter 70 pCt. af Anskaffelsessummen.

§ 12.

Af Laanet svares en fast aarlig Ydelse paa $5\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets Hovedstol, dog at Bestemmelserne i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 § 15, Stk. 2, finder Anvendelse paa de heromhandlede Laan. Af den aarlige Ydelse er $4\frac{1}{2}$ pCt. af den til enhver Tid skyldige Restgæld Rente, $\frac{1}{5}$ pCt. af Hovedstolen er Bidrag til en Reserve- og Administrationsfond, og Resten er Afdrag. Saafremt det skønnes fornødent for at nedbringe Huslejen, er Indenrigsministeren bemyndiget til for et Tidsrum af indtil 10 Aar at tilstaa enten Nedsættelse af Renten af Statslaanet med indtil 1 pCt. p. a. — for Laan i Rækkehuse kan Rentenedsættelse dog tilstaa med indtil $1\frac{1}{2}$ pCt. p. a. — eller at bevilge Udsættelse med Laanets Amortisation; om fornødent kan der for vedkommende Laan indrømmes saavel Rentenedsættelse som Afdragshenstand. En bevilget Rentenedsættelse eller Afdragshenstand kan af Indenrigsministeren tilbagetages for fremtidige Ydelsers Vedkommende, saafremt forbedret Rentabilitet kan opnaas gennem Omprioritering af Ejendommen, eller ændrede Vilkaar for Byggeriet maatte tale derfor. Afdragshenstand omfatter ogsaa eventuelle Kautionister for det paagældende Statslaan, og disse fritages ikke som Følge af Henstanden for deres Forpligtelser. De aarlige Ydelser, der kan inddrives ved Udpantning, erlægges til Kongeriget Danmarks Hypotekbank.

IV. Skattefritagelse m. m.

§ 13.

Stk. 1. Beboelsesejendomme, der opføres af Kommuner eller af de i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 omhandlede Boligforeninger (Boligselskaber), og hvis Opførelse paabegyndes efter 25. Februar 1941, men inden 1. April 1943, er indtil det nedenfor angivne Tidspunkt fritaget for Udredelse af den paa Bygningerne faldende Del af de Skatter, der hjemles ved Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, jfr. Lov Nr. 102 af 14. April 1937, Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter og Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond, dog med Undtagelse af Skatterne til Amtskommunen. Skattefriheden ophører efter Forløbet af 22 Aar regnet fra Begyndelsen af den Skatteperiode, der følger paa den Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld, ved hvilken Ejendommen første Gang vurderes med fuldført Nybygning.

Stk. 2. Andre Beboelsesejendomme samt Kontor- og Forretningsejendomme, hvis Opførelse paabegyndes som foran nævnt, fritages for Skat i Overensstemmelse med Reglerne i Stk. 1. Med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg er Indenrigsministeren dog bemyndiget til at bestemme, at Skattefritagelsen helt eller delvis bortfalder med et Aars Varsel, naar en til Fritagelsen svarende forbedret Rentabilitet kan opnaas ved en Omprioritering af Ejendommen, eller naar en Stigning af Lejeniveauet for de paagældende Arter af Ejendomme i vedkommende Kommune ikke gør Fritagelsen paakrævet længere.

Stk. 3. Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ejendom efter sin Art skal anses for omfattet af foranstaaende Bestemmelser, afgøres i Tvivlstilfælde af vedkommende Kommunalbestyrelse (i København Magistraten). Dennes Afgørelse kan dog indankes for Indenrigsministeren, der endeligt afgør Sagen.